

*Sygn. akt II AKa 365/19*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 27 września 2021 r.*

*Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny w składzie:*

*Przewodniczący: Sędzia SA Jerzy Leder*

*Sędziowie: SA Izabela Szumniak (spr.)*

*SA Zbigniew Kapiński*

*Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Grajber*

*przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego i oskarżycieli posiłkowych*

*po rozpoznaniu w dniu 27 września 2021 roku sprawy:*

*M. P., syna Z. i H. z domu R., urodzonego (...) w W., oskarżonego o czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.*

*na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonego*

*od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie*

*z dnia 25 czerwca 2019 r. sygn. akt V K 24/16*

*I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok ;*

*II. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych S. A. (1) i S. S. kwoty po 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) dla każdego z nich, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej;*

*III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł. (czteryście złotych) tytułem opłaty za instancję odwoławczą i zwalnia go od pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.*

## UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 365/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

**Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 25 czerwca 2019 r., sygnatura akt V K 24/16

**Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# obrońca

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

**1.3. Granice zaskarżenia**

**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

# na korzyść

# na niekorzyść

# w całości

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

#### **1.4. Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

**Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego**

<b><u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u></b>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		-----	-----	
<b><u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u></b>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
	-----	-----	-----	

**2.2. Ocena dowodów**

<b><u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u></b>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

<p><b><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></b></p>		
<p>Wskazać fakt</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.</p>
	<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p><b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b></p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzuty obrońców oskarżonego M. P. <b>advokata M. M. i advokat A. I. (1)</b></p>	
	<p><b>Zarzuty apelacji advokata M. M.</b></p> <p>I. naruszenie przepisów postępowania karnego mogącego mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a tj.:</p> <p>1) art. 7 k.p.k. w zw. art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez:</p> <p>a) dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań pokrzywdzonych S. S. i S. A. (1) oraz spokrewnionych świadków - l. A., A. I. (2), S. G. - poprzez wadliwe uznanie tych zeznań za spójne, rzeczowe, pełnowartościowe, szczegółowe i wzajemnie uzupełniające się, z jednoczesnym stwierdzeniem, że tego rodzaju waloru nie posiadają wyjaśnienia oskarżonego, podczas gdy:</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># wszystkie zarzuty niezasadne</p>

- prawidłowa analiza zeznań wskazanych świadków powinna prowadzić do wniosku, że zeznania te są wewnętrznie sprzeczne, niespójne oraz zawierające znaczne różnice w istotnych kwestiach dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, zwłaszcza w kontekście porównania zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz rozpoznawczym, przy konieczności jednoczesnego stwierdzenia, że powyższe zeznania nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach innych świadków, tj. przypadkowych przechodniów oraz funkcjonariuszy Policji, będących obiektywnymi obserwatorami zdarzenia stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania;
- prawidłowa analiza zeznań wskazanych świadków - w odniesieniu do faktu ujawnienia na trawniku w miejscu zdarzenia noża kuchennego o długości 30 centymetrów - powinna prowadzić do wniosku, że zeznania pokrzywdzonych nie są wiarygodne, albowiem żaden z obywateli Bułgarii nie przyznał się do tego, że w dniu zdarzenia posługiwał się niebezpiecznym narzędziem - nożem kuchennym o długości 30 centymetrów, ani że nóż taki widział u którejkolwiek z osób biorących udział w zdarzeniu, choć świadkowie ci jednocześnie zaprzeczyli, jakoby nóż kuchenny był w posiadaniu oskarżonego, co

rzutuje na wiarygodność ich zeznań;

- prawidłowa analiza zeznań wskazanych świadków w odniesieniu do treści opinii biegłego z zakresu daktyloskopii (k. 168-170) oraz protokołu oględzin miejsca zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2011 roku (k. 6-10v) powinna prowadzić do wniosku, że zeznania pokrzywdzonych i ich rodziny nie są wiarygodne, albowiem z treści powyżej wskazanej opinii daktyloskopijnej wynika, że na nożu kuchennym nie ujawniono odwzorowań linii papilarnych nadających się do identyfikacji, zaś oględziny miejsca zdarzenia ujawniły nóż kuchenny, którego czubek był zabrudzony substancją koloru ciemnego „z widocznymi śladami ścierania”, co może wskazywać na fakt wytarcia śladów odcisków palców z ujawnionego noża kuchennego przez obywateli Bułgarii, a co rzutuje na wiarygodność zeznań pokrzywdzonych S. S. i S. A. (1) oraz ich rodziny - I. A., A. I., S. G.;

b) przyznanie waloru wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego S. S., a w konsekwencji poczynienie ustaleń w niniejszej sprawie w oparciu o dowód z zeznań złożonych podczas dwóch przesłuchań pokrzywdzonego w dniach 2 sierpnia 2011 roku oraz 30 listopada 2011 roku, podczas gdy drugie zeznania z dnia 30 listopada 2011 roku, zostały złożone przez S. S. po upływie niemalże czterech miesięcy od dnia zdarzenia, nadto zostały wzbogacone przez pokrzywdzonego o liczne szczegóły oraz nowe treści, jak np. o rzekomo wypowiedziane przez oskarżonego groźby pozbawienia życia względem pokrzywdzonego, co jednocześnie

rzutuje na brak wiarygodności zeznań świadka składanych w niniejszym postępowaniu, zmienianych w zależności od zamierzonych celów procesowych;

c) przyznanie waloru wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego S. A. (1), który początkowo odmówił składania zeznań i jakiegokolwiek współpracy z organami ścigania, nie czując się pokrzywdzonym, podczas gdy następnego dnia, 2 sierpnia 2011 roku, zdecydował się opisać przebieg zdarzenia bez wiarygodnego wyjaśnienia swojej postawy, co rzutuje na brak wiarygodności zeznań tegoż świadka;

d) brak poczynienia ustaleń istotnych okoliczności niniejszej sprawy na skutek zaniechania:

wyjaśnienia z jakich przyczyn na tylnej klapie samochodu marki V., którym w dniu zdarzenia poruszał się oskarżony, podczas oględzin ujawniono ślady krwi, bez jednoczesnego przeprowadzenia czynności zbadania próbek krwi zabezpieczonych w toku oględzin miejsca zdarzenia i ustalenia do kogo powyższa krew należała oraz ustalenia przebiegu zdarzeń pozwalających stwierdzić, w jakich okolicznościach i przez kogo została pozostawiona w ujawnionym miejscu;

przeprowadzenia czynności zbadania próbek krwi ujawnionych i zabezpieczonych na nożu kuchennym o długości 30 centymetrów, który odnaleziono na miejscu zdarzenia w trakcie oględzin;

ustalenia tożsamości osoby, która przyjechała na miejsce zdarzenia skuterem oraz tożsamości



mężczyzny, który uderzył jeden raz S. A. (1) i oddalił się z miejsca zdarzenia oraz roli tych osób w zdarzeniu i jego przebiegu;

ustalenia, który z obywateli Bułgarii posługiwał się nożem kuchennym, ujawnionym w czasie oględzin miejsca zdarzenia, przy jednoczesnym braku podstaw do ograniczenia powyżej wskazanej grupy osób wyłącznie do S. A. (1), A. I. albo S. G.;

ustalenia kto i w którym momencie przebiegu zdarzenia zadał ciosy oskarżonemu nożem, zwłaszcza w sytuacji, gdy obrażenia oskarżonego (małżowiny usznej, lewej pachy, prawego ramienia, karku, górnej części pleców) zostały stwierdzone podczas oględzin osoby M. P. i - z uwagi na ich charakter i umiejscowienie - nie mogły zostać zadane przypadkowo przez samego oskarżonego;

1) art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przez Sąd Okręgowy przy dokonywaniu ustaleń faktycznych:

a) okoliczności wynikających z uznanych wadliwie przez Sąd Okręgowy za niewnoszące niczego istotnego do sprawy zeznań funkcjonariusza Policji - M. S., podczas gdy powyżej wskazane zeznania są istotne zarówno dla odtworzenia przebiegu zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2011 roku, jak również rzutują na wiarygodność zeznań S. S., albowiem świadek M. S. przesłuchiwał pokrzywdzonego S. S. w szpitalu, który nie podnosił w czasie pierwszego przesłuchania, że oskarżony kierował względem niego groźby pozbawienia życia, kiedy to pamięć pokrzywdzonego pozwalała najpełniej, albowiem ze wszelkimi szczegółami, oddać przebieg zdarzeń z dnia 1 sierpnia 2011 roku,

a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zebranego w sprawie;

b) istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne zeznań B. R., która była świadkiem początkowego etapu zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2011 roku i nie zaobserwowała w czasie szarpania się oskarżonego ze S. S. jakiegokolwiek niebezpiecznego narzędzia w rękach M. P., w tym w szczególności nie zaobserwowała noża, którym miał rzekomo posługiwać się oskarżony, a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zebranego w sprawie;

c) istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne zeznań świadka A. J., funkcjonariusza Policji, który opisał przebieg interwencji przy ul. (...) w W., kiedy funkcjonariusze Policji zdecydowali się zastosować względem grupy pokrzywdzonych i ich rodziny środki przymusu bezpośredniego - chwytły obezwładniające, co wskazuje na okoliczność, że to grupa obywateli Bułgarii była stroną agresywną oraz używającą niebezpiecznych narzędzi w dniu zdarzenia, co koreluje również z zeznaniami przypadkowych przechodniów, a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zebranego w sprawie;

2) art. 167 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań świadka - żony A. I. - E. (E.) Y., która wedle relacji pokrzywdzonych miała być obserwatorem zdarzenia, a

zatem posiada wiedzę na temat istotnych okoliczności niniejszej sprawy; a nadto nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechanoskopii odnośnie mechanizmów powstania i narzędzia jakim zadano obrażenia pokrzywdzonym w kontekście możliwego użycia zabezpieczonego na miejscu zdarzenia noża kuchennego;

3) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego w sytuacji, gdy tego rodzaju wątpliwości zaistniały w niniejszej sprawie, przy czym wątpliwości te są obiektywne i dotyczą okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy, a mianowicie: rozstrzygnięcie przez Sąd Okręgowy, wyłącznie na podstawie zeznań pokrzywdzonych i członków ich rodziny, że oskarżony posiadał nóż (inny niż zabezpieczony na miejscu zdarzenia) i dokonał nim obrażeń ciała pokrzywdzonych pomimo tego, że obiektywni świadkowie zdarzenia, również uznani przy składaniu swych depozycji za w pełni wiarygodnych - sąsiadka B. R., przypadkowi przechodnie - nie dostrzegli, jakoby oskarżony posiadał przy sobie w momencie zdarzenia jakiegokolwiek niebezpieczne narzędzie, a w szczególności, że nie posiadał przy sobie noża, jak również pomimo nieodnalezienia na miejscu zdarzenia noża, którym rzekomo miał posługiwać się M. P., nieustalenia do kogo należała krew ujawniona na zabezpieczonym nożu kuchennym, ani kto wytarł z niego odciski palców, nieustalenia do kogo należała krew ujawniona na samochodzie oskarżonego, nieustalenia czy obrażenia doznane przez pokrzywdzonych mogły

zostać zadane ujawnionym nożem kuchennym, nieustalenia roli dwóch mężczyzn biorących udział w zdarzeniu (z czego jeden miał uderzyć pokrzywdzonego) a nadto pomimo tego, że funkcjonariusze Policji określili pokrzywdzonych i ich rodzinę jako osoby agresywne i wymagające zastosowania środków przymusu bezpośredniego pomimo oddalenia się wcześniej oskarżonego z miejsca zdarzenia oraz istnienia alternatywnej wersji wydarzeń prezentowanej przez oskarżonego, a które to wątpliwości winny zostać rozstrzygnięte wyłącznie na korzyść oskarżonego;

II. w wyniku naruszenia przepisów postępowania poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mogących mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegających na wadliwym przyjęciu, iż M. P. w dniu 1 sierpnia 2011 roku podczas zdarzenia przy ul. (...) w W. posiadał oraz posługiwał się nożem, którym zadał ciosy S. S. oraz S. A., w wyniku których doznali obrażeń ciała opisanych w treści zarzutu, podczas gdy ustalenia te stanowią jedną z dwóch alternatywnych wersji wydarzeń.

***Zarzuty apelacji adwokat A. I.  
(1)***

1. Naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez uznanie za wiarygodne zeznań pokrzywdzonych i członków ich rodziny, podczas gdy stoją one w sprzeczności z zeznaniami oskarżonego, który dobrowolnie zgłosił się do funkcjonariuszy Policji oraz innych świadków będących postronnymi osobami obserwującymi przedmiotowe zdarzenie i niemającymi interesu w deprecjonowaniu i obciążaniu

	<p>którejkolwiek ze stron postępowania;</p> <p>2. Naruszenie przepisów postępowania mogące mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k., polegające na pominięciu przy rozstrzygnięciu istotnych okoliczności wskazywanych przez jednego ze świadków, wskazujących na wystąpienie przedmiotowym zdarzeniem bójki pomiędzy obywatelami Bułgarii w których mogli uczestniczyć pokrzywdzeni, oraz zaniechanie w tym zakresie dalszej inicjatywy dowodowej wbrew obowiązкови dążenia do prawdy obiektywnej;</p> <p>3. Naruszenie przepisów postępowania mogące mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci art. 7 k.p.k. skutkujące błędnie ustalonym stanem faktycznym, polegającym na uznaniu, iż oskarżony dokonał zarzucanego mu czynu przy użyciu noża podczas gdy okoliczności stanu faktycznego wskazują, iż to pokrzywdzeni byli napastnikami, na co wskazuje ich przewaga liczebna a także relacje świadków, iż posiadali przy sobie niebezpieczne narzędzia w postaci pałek oraz co najmniej jednego noża i mogli uczestniczyć we wcześniejszej bójce, zaś oskarżony z uwagi na powyższe okoliczności działał w warunkach obrony koniecznej w strachu i obawie o swoje zdrowie i życie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty obu apelacji są niezasadne. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowej w świetle wymogów art. 7 kpk</p>		

oceny zgromadzonego materiału dowodowego oraz prawidłowo ustalił przebieg stanu faktycznego w sprawie.

Słusznie Sąd obdarzył wiarą zeznania pokrzywdzonych S. S. i S. A. (2) oraz zeznania pozostałych członków ich rodziny. Pokrzywdzeni konsekwentnie opisywali przebieg zdarzenia, w tym genezę konfliktu z M. P. oraz w szczególności, okoliczności użycia przez oskarżonego noża. Te zeznania pokrzywdzonych, w szczególności S. S. w pełni korespondują z zeznaniami świadka B. R. oraz opiniami sądowo – lekarskimi, dotyczącymi charakteru doznanych przez obu pokrzywdzonych obrażeń ciała. Wbrew postawionym zarzutom Sąd meriti nie pominął żadnych wniosków płynących z zeznań B. R.. Wręcz przeciwnie, prawidłowo ustalił, że była ona naocznym świadkiem początku konfliktu S. S. z M. P. i, że to właśnie oskarżony był prowodyrem całego zajścia i jako pierwszy użył przemocy w stosunku do pokrzywdzonego. Na podstawie zeznań świadka B. R. nie można, jak chciałby to widzieć obrońca wnioskować, że oskarżony P. nie używał noża, skoro świadek R. wiarygodnie zeznała, że była świadkiem początku zdarzenia, później odeszła od okna i zaniechała obserwacji. Tym samym nie mogła widzieć czy oskarżony P. używał czy nie używał noża w trakcie zdarzenia.

Podkreślenia przy tym wymaga, że wskazywane przez obrońcę rozbieżności w zeznaniach wyżej wskazanych świadków dotyczą kwestii pobocznych i obojętnych z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego. Jednocześnie, jak słusznie argumentował Sąd

I instancji związane one były w dużej mierze z dynamiką zdarzenia, silnym stresem i upływem czasu od zdarzenia, o którym zeznawali na poszczególnych etapach postępowania. Niezasadny jest zarzut obrony, że na walor wiarygodności nie zasługują złożone na dalszym etapie postępowania zeznania S. A. (2), z uwagi na to, że w dniu zdarzenia odmówił on składania zeznań. Bez wątpienia pokrzywdzony ten obawiał się M. P., zwłaszcza, że w trakcie zdarzenia został ranny wskutek użycia noża przez oskarżonego i konieczna była interwencja pogotowia ratunkowego. Ta okoliczność w żadnym razie nie pozbawia wartości dowodowej zeznań, które świadek ostatecznie, mimo obaw, zdecydował się złożyć.

Sąd I instancji odniósł się wyczerpująco do znalezionej nieopodal miejsca zdarzenia noża kuchennego i nie wykluczył, że mógł go zabrać któryś z obywateli Bułgarii, którzy ruszyli na pomoc atakowanym pokrzywdzonym. Niemniej jednak kwestia ewentualnego jego użycia dotyczyła już dalszej części zdarzenia, która nastąpiła po zranieniu pokrzywdzonych, wtedy gdy do akcji wkroczyły inne osoby, usiłujące zatrzymać uciekającego oskarżonego.

Prawidłowo Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego P. i słusznie dał im wiarę jedynie w nieznaczej, korespondującej z pozostałym materiałem dowodowym części. Dowody potwierdzają bowiem, wbrew relacji oskarżonego, że to właśnie on zainicjował konflikt i użył przemocy wobec S. S., a następnie zaatakował nożem

powodując obrażenia u obu pokrzywdzonych.

Obrona w swoich apelacjach wskazuje na fakt, że w przedmiotowym zdarzeniu stroną agresywną byli obywatele Bułgarii na co miałyby wskazywać notatki policyjne oraz zeznania świadków J. i A O., B. i L.. Pomija przy tym milczeniem fakt, że wszystkie te osoby pojawiły się w drugiej części przedmiotowego zdarzenia, a zatem już po zranieniu pokrzywdzonych, gdy pozostali członkowie ich rodziny ruszyli w pościg za oskarżonym. Ponadto zeznania policjantów, czy wymienionych świadków w pełni korespondują z ich zeznaniami, gdyż nie ukrywali faktu, że przybiegli z pałą na pomoc pokrzywdzonym.

Nietrafny jest zarzut naruszenia art. 167 k.p.k. w sytuacji gdy obrona w trakcie trwającego postępowania nie wniosowała o przeprowadzenie dowodów, których nieprzeprowadzenie z urzędu zarzuca jako uchybienie sądu. Zarzut naruszenia art. 167 kpk polegający na nieprzeprowadzeniu dowodów z urzędu przez sąd zawsze jawi się jako zmierzający do niedopuszczalnego przerwania na Sąd I instancji odpowiedzialności za bierną postawę strony podczas procesu. Aktywność dowodowa w perspektywie art. 167 kpk stanowi obowiązek strony czynnej oraz podmiotów kwalifikowanych. Ponadto w treści art. 427 § 3 a kpk, który obowiązuje od 05.10.2019 ustawodawca wprowadził zakaz podnoszenia zarzutu nieprzeprowadzenia dowodu z urzędu przez sąd I instancji, chyba, że okoliczność która ma być udowodniona ma istotne znaczenie dla ustalenia czy został popełniony czyn



zabroniony, a z taką sytuacją w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia. Dość powiedzieć, że obrona zarzuca nieprzesłuchanie niesprecyzowanych bliżej osób, które mogłyby hipotetycznie być świadkami zdarzenia, w tym rzekomej bójki pomiędzy obywatelami Bułgarii, a mianowicie małżeństwa sprzedającego warzywa, dwóch nieustalonych mężczyzn na skuterze i w samochodzie itp. Jednocześnie próba wykazania przez obrońcę, iż oskarżony M. P. działał w ramach obrony koniecznej nie znajduje żadnego oparcia w uznanych za wiarygodne zeznaniach pokrzywdzonych i w szczególności świadka B. R.. Nie było również żadnych podstaw do dokonywania z urzędu ustaleń dotyczących śladów ujawnionych na tylnej klapie samochodu marki V. oraz nożu odnalezionym na miejscu zdarzenia w trakcie czynności oględzin, czy przesłuchania w charakterze świadka E. Y..

Sąd I instancji nie naruszył także przepisu art. 410 kpk. i nie pominął przy wyrokowaniu żadnych okoliczności, w tym wskazanych w apelacji obrońcy. Podkreślenia przy tym wymaga, że nie stanowi naruszenia art. 410 kpk dokonanie takiej czy innej oceny dowodów przeprowadzonych i ujawnionych na rozprawie, w szczególności wskazanych zeznań M. S., B. R. i A. J..

Zarzut naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. jest dalece nietrafny skoro lektura uzasadnienia orzeczenia sądu I instancji nie wskazuje aby orzekający w sprawie sąd powziął jakiegokolwiek wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych czy wykładni prawa. Wywody zawarte w obydwu apelacjach sprowadzają

<p>się w zasadzie do odmiennej oceny dowodów niż ta, która została dokonana przez Sąd Okręgowy. Mają zatem zasadniczo charakter polemiczny z prawidłowo dokonaną przez Sąd meriti oceną.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. O uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (apelacja adwokata M. M.)</p> <p>2. Zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego, bądź uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># wszystkie wnioski niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wnioski obrońców są niezasadne. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowej oceny materiału dowodowego, ustalił właściwy przebieg stanu faktycznego i dokonał prawidłowej subsumpcji zachowania M. P. pod wskazane normy prawne. Tym samym wniosek o zmianę i uniewinnienie oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Nie zachodzą również podstawy do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.</p>		

<p>4. <b>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
<b>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>	
<b><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></b>	
<u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<b><u>Całość rozstrzygnięcia Sądu I instancji</u></b>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Podniesione w apelacji zarzuty nie zostały potwierdzone w postępowaniu apelacyjnym, a nadto sąd odwoławczy nie stwierdził także okoliczności prowadzących do zmiany bądź uchylenia zaskarżonego orzeczenia poza granicami środków odwoławczych.	
<b><u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u></b>	
<b>1.</b>	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany.	

<b><u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u></b>	
<b><u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u></b>	

	<del>-----</del>	<del># art. 439 k.p.k.</del>
Zwiężle o powodach uchylenia.		
<del>-----</del>	<del>-----</del>	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
<del>-----</del>	<del>-----</del>	
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
<del>-----</del>	<del>-----</del>	
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
<del>-----</del>	<del>-----</del>	
5.	<del>-----</del>	<del># art. 454 § 1 k.p.k.</del>
Zwiężle o powodach uchylenia.		
<del>-----</del>	<del>-----</del>	

<b><u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u></b>		
-----		
<b><u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u></b>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	II	Uwzględniono wniosek i zasądono od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych kwoty po 1200 zł., tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej
<b>6. Koszty Procesu</b>		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	III	Zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 400 zł. i uwzględniając jego sytuację majątkową oraz wymiar kary bezwzględnego pozbawienia wolności zwolniono go od zapłaty pozostałych kosztów sądowych.

<b>7. PODPIS</b>		
<b><u>1.3 Granice zaskarżenia</u></b>		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego adwokat M. M.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia Sadu I Instancji	
<b><u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u></b>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<b><u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u></b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>1.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# zmiana

<b>1.3</b>	<b><i>Granice zaskarżenia</i></b>	
Wpisać kolejny numer załącznika 2		
Podmiot apelację	wnoszący Obrońca oskarżonego adwokat A. I. (1)	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia Sądu I Instancji	
<b><u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u></b>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<b><u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u></b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	



#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<b><u>1.4. Wnioski</u></b>			
#	uchylenie	#	zmiana